

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ข่าวสด	- 6 ต.ค. 2549	-	-	25

แม่โจ้ ๑๖ ณ แม่สะเรียง ๑ แสงเทียนส่องชุมชน

อำเภอแม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน ดินแดนสามหมอก เติบโตด้วยธรรมชาติที่ค่อนข้างสมบูรณ์ วิถีชีวิตดั้งเดิมเรียบง่าย หากแต่คงามรอยยิ้มของผู้คนยังคงไว้พินิจ ห่วงไกลจากศูนย์กลางความเจริญอย่าง เชียงใหม่ กว่า 200 กิโลเมตร

ระยะทางไกลนี้ช่วยปกป้องความสะอาดของจิตใจ ความพอเพียงของการดำรงชีวิต และปกป้องธรรมชาติที่พวกเขาหวงแหนได้เป็นอย่างดี แต่ในทางกลับกัน ถนนทางสั้นนี้ทำให้พวกเขาถูกปิดกั้นจากความก้าวหน้าทางการศึกษา

จะดีแค่ไหนหากวันนี้ มีสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐได้เติมเต็มชีวิตของพวกเขาให้ได้รับการศึกษาถึงบ้าน

กว่า 2 ปี ที่วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ทำลายกำแพงแห่งระยะทางนั้น ด้วยการจัดตั้งศูนย์การศึกษาเชิงบูรณาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ณ แม่สะเรียงขึ้น

เปิดสอนหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศส.บ) สาขาการจัดการชุมชน และในนี้ได้เปิดสอนรัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ) ภายใต้การบริหารงานของ รศ.ดร.เทพ พงษ์พานิช อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

รวมทั้งทีมคณาจารย์จากวิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ที่ได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการอย่างเต็มที่ แลกกับรอยยิ้มและความสำเร็จของชุมชน

นักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ณ แม่สะเรียงนี้ ไม่ใช่คนหนุ่มสาวอายุราว 18-19 ปี แต่เป็นนักศึกษาวัยกลางคนที่ประกอบหน้าที่การงานในชุมชน ไม่ว่าจะเป็น นายทหารหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.), อดีตส.อ., กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่น, นักพัฒนาจากยูเอ็น, เอ็นจีโอ หรือข้าราชการไปไม่หมดใจเข้าศึกษาต่อในศูนย์การศึกษาแห่งนี้

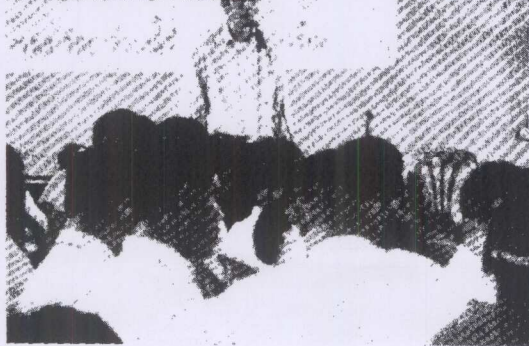
ดร.ณัฐดนัย ปันศิริ ลูกแม่โจ้รุ่น 70 กว่า 40 ปี เล่าว่า อยากเรียนเพื่อให้จบปริญญามานานแล้ว ลงทะเบียนเรียนทางไกลกับมหาวิทยาลัยเปิดมาหลายครั้ง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จสักครั้ง เมื่อรู้ว่ามหาวิทยาลัยแม่โจ้จะมีการเปิดสอนที่แม่สะเรียง ก็ดีใจมาก และตัดสินใจเรียนทันที

ปีที่แล้วก็ร่วมกิจกรรมสู้ออกแม่ ประเพณี สัมพันธ์ หรือกิจกรรมอื่นๆ เหมือนลูกแม่โจ้ทุกอย่าง โดยไม่ได้รู้สึกเคอะเขินอะไร น้อยๆ เสียอีกที่ดูแลตัวเอง ก็กลัวว่าเราจะไม่พอใจ จริงๆ แล้วเต็มใจ เพราะเคยเป็นลูกแม่โจ้เต็มตัว ทั้งยังยึดมั่นว่า อยู่แม่โจ้ทุกคนต้องเท่าเทียมกัน

"ตอนนี้ตั้งใจเรียนเต็มที่เพราะอยากใช้ความรู้พัฒนาชุมชน เด็กสมัยนี้เรียนแล้วต่างก็หันหน้าเข้าเมืองหลวง น้อยคนจะกลับมาพัฒนาบ้านเกิด และผมยังอยากได้ใบปริญญามาขอติดลูกให้ลูกภูมิใจ ให้เป็นตัวอย่างกับลูก ว่าผมแก่แล้วยังเรียนได้ คนเราไม่

เจ้าบ้านการศึกษา 2549

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ข่าวสด	6 มี.ค. 2549	—	—	25

**นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ณ แม่สะเรียงนี้ ไม่ใช่คนหนุ่ม
สาวอายุราว 18-19 ปี แต่
เป็นนักศึกษาวัยกลางคนที่
ประกอบหน้าที่การงานใน
ชุมชน**

แก่เกินเรียน ปกติลูกต้องนำไปปริญญามาจดพ่อ
แม่... แต่ในแม่จะเอาไปจดลูก" คานันธุ์นัย กล่าว
อย่างอารมณ์ดี

นายพนพล ปัญญา อดีตส.อ.แม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็น
นักศึกษาและผู้ประสานงานหลัก บอกว่า ครั้งแรก
ที่มามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ถึงกับยกมือไหว้
ป้ามมหาวิทยาลัย ขอให้ดีที่ลูกแม่โจ้กับเขาบ้าง
โชคดีที่อธิการบดีสนใจ อามประโยชน์กว่า "เรียน
จริงหรือเปล่า ใครเรียนบ้าง"

หลังจากนั้นก็เดินทางมาแม่สะเรียงเพื่อดูสถานที่
และวันนี้ก็ได้เรียนสมใจ ประทับใจมาก เดินทางไป
ไหน - สวมแหวนรุ่นแม่โจ้ เจอลูกแม่โจ้เหมือนกัน
เขาก็บริการเราเป็นอย่างดี ได้รับความอบอุ่นจากแม่
โจ้ทุกหนแห่ง ตอนนี้ลูกชายก็อยากให้เราเรียนที่แม่
โจ้ อยากให้เป็นเครือข่ายเหมือนโยมแมงมุม
"ขอบคุณทุกท่านที่ให้โอกาสเราถึงแม่สะเรียง ผม
ตั้งใจที่จะเรียนอย่างเต็มที่เพื่อนำความรู้มาพัฒนา
ชุมชน ผมเชื่อว่าคนเราต้องตอบแทนคุณแผ่นดิน
และต้องเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม"

ดร.อภิชาติ ไตรแสง กรรมการบริหารหลักสูตร

สาขาการจัดการชุมชน หนึ่งในพื้นที่ของที่ขับเคลื่อน
ศูนย์การศึกษาสัญจรแห่งนี้ เปิดเผยว่า เราต้องการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา ประจวบกับเมื่อมาดู
สถานที่แล้วก็คิดว่าดี ชุมชนมีความต้องการและตั้งใจ
ที่จะศึกษา แม้คณาจารย์ต้องเดินทางมาที่ทุกสัปดาห์

ดร.อภิชาติ กล่าวต่อว่า ด้านการเรียนการสอน เรา
ก็ใช้สอนที่มีคุณภาพ สอนด้วยหัวใจ เน้นการคิด
วิเคราะห์ การใช้ประสบการณ์ และแน่นอนว่าต้องอยู่
ในระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตอนนี้ก็มี
ขยายไปยัง จ.พังงา และภูเก็ต หลักสูตรการจัดการ
ชุมชน (2 ปี) ใช้อาจารย์ในพื้นที่สอน แต่ใช้หลักสูตร
และการดูแลโดยวิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แม่โจ้

ถามว่าเหนือโฮม เหมือนเหมือนกับ อาจารย์
บางคนเดินทางมาสอนที่แม่สะเรียง 1 วัน พอกลับ
เชียงใหม่แล้วไม่สาธยายไป 7 วันเลยก็มี

แต่พอมาแล้วเห็นคนในชุมชนตั้งใจจริง อยาก
เรียนจริงๆ เราก็มีกำลังใจขึ้นมาก

นี่คืออีกหนึ่งในภารกิจวิชาการให้แก่ชุมชน
แม้ชาวบ้านในอำเภอแม่สะเรียงจะหลากหลายเชื้อ
ชาติ ไม่ว่าจะเป็น กะเหรี่ยง ข่าไต ลัวะ แต่เมื่ออยู่
ในผืนแผ่นดินไทย มีความรักในชาติ ศาสนา พระ
มหากษัตริย์แล้ว ศักดิ์และสิทธิ์ของความเป็นคนไทย
ต้องเท่าเทียมกัน ควรได้มีโอกาสทางการศึกษา
เหมือนกัน

อีกไม่นานพวกเขาเหล่านี้จะมีความรู้ มีเกียรติใน
ใบปริญญาบัตร พร้อมสายเชือกผูกแม่โจ้ที่คิดค้น ฐี
งาน มีทวามรัก ความผูกพันในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้การ
พัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างยั่งยืน

เมื่อมีผู้บริหารที่เข้าใจจิตชุมชน ให้ความสำคัญ
รวมชาติและทำงานด้วยหัวใจที่ดำเนินรักบ้านเกิด